

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת וישב הנוכה תשב"א
גליון תכ"ה

יו"ל ע"י "מכון נועם אמרים" סאסוב
רח' קדושת יו"ט 1, קרית ישמח משה, גני תקווה
טל: 052-768-8014 | פקס: 03-736-1653
dtsassov@gmail.com

זמנים לשבת פרשת וישב חנוכה

מוצאי שבת ו"ת	הדלקת נרות	
5:48	4:14	ישמח משה
5:52	4:00	ירושלים
5:40	4:10	ניו יורק
5:03	3:36	לונדון

העורכים העוסקים במלאכת הקודש

הרב יקותיאל יהודה גנזל

הרב אפרים פישל וורטהיימר

הרב חנוך אלימלך גרינפלד

הרב יחיאל קליין

הבח' דוד גמינדר

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

שעות רבות וכסף רב מוכנסות בעריכת הגליון שיצא בטוב טעם ודעת ובשפה ברורה, לכן פונים אנו בבקשה לכל אנ"ש לקחת חבל בנעימים ולהשתתף בהוצאות להפצת הדא"ח, ונאה הדבר ומקובל לתרום בעידן דחדוותא בעת שמחה או לעי"נ יקיריכם אנא צרו קשר עם המכון ושאו את נדבת לבכם

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

נר רצוני תש"פ | הדלקה לילדי החמד

למען ידעו דור אחרון

חשיבותם של סיפורי צדיקים

'סוד מרע' ו'עשה טוב' בספרי קריאה

ברצוני לדבר אליכם, ילדי חמד יקרים, ולעורכם לשים ליבכם לשני דברים השייכים בדרכם של ילדים לקרוא סיפורים וספרים הרבה. ברצוני שתקחו את הדברים הללו עמכם כסימני דרך וכזיכרון ממעמד הדלקת הנרות היום.

הלא ילדים אוהבים מאד לקרוא סיפורים, ספרים כלשהם, ספרי קומיקס מצוירים ועוד. אז ראשית ארצה לעורר שילד צריך לקיים בעצמו 'סוד מרע' על ידי שיימנע מלקרוא כל מיני שטויות שאינם מוסיפים מאומה לילד הקורא את הסיפור.

שנית ברצוני לעורר אתכם על 'עשה טוב':

הלא כיום ישנם סיפורי צדיקים רבים כל כך. כיום ישנם סיפורי צדיקים הכתובים וערוכים בטעם טוב ואפילו בקומיקס. את הסיפורים הללו מה טוב לילד לקרוא, זה הלא מוסיף לו ערך רב כל-כך.

סיפורי צדיקים - כקדושת שמונה-עשרה

בשלוש הברכות האחרונות של תפילת שמונה-עשרה, כך גם בשלוש הברכות הראשונות, יש לכוון ביתר שאת ואסור לבקש בהן בקשות פרטיות. ודווקא באחת מאותן ברכות, ברכת 'מודים' אנו מזכירים בימי חנוכה ומודים על הניסים שהיו. אנו פותחים ומודים 'על הניסים ועל הפורקן ועל

מוסיפים והולכים

ביקשו שנערוך הדלקת נרות חנוכה מיוחדת המיועדת רק עבור ילדי החמד היקרים. ומן הנכון לקיים הדלקת נרות המיועדת לצעירי צאן קדשים. הלא חג החנוכה מיוחד הוא לילדי חמד, ילדי בני ישראל.

הנכם בטח יודעים על כך שבגמרא במסכת שבת ישנה מחלוקת בין התנאים באיזה סדר יש להדליק את נרות החנוכה. האם ביום הראשון מדליקים שמונה נרות ומדי יום מפחיתים נר אחד עד שביום האחרון מדליקים נר אחד בלבד - וזו שיטת בית שמאי. או שמא עושים כפי שאנו באמת נוהגים, שביום הראשון מדליקים נר אחד, מדי יום מוסיפים נר נוסף עד שביום השמיני מדליקים שמונה נרות - זו היא שיטתם של בית הלל. כפי השיטה האחרונה אנו נוהגים, בשיטת 'מוסיף והולך', להוסיף מדי יום עוד ועוד.

גם ילדי ישראל מתנהלים בדרך של 'מוסיף והולך' כל שנותיהם. תחילה קטן הוא התינוק, בן שנה, הוא מוסיף והולך להיות בן שנתיים, בן שלוש וכן ארבע וכך הוא מוסיף והולך מיום ליום ומחודש לחודש. בד בבד צריכים לראות להיות 'מוסיפים והולכים' בלימוד התורה ובמעשי המצוות, להרבות ולהוסיף לקיים עוד מצוות, להרבות ולהוסיף ללמוד עוד תורה, כך זוכים לגדול ולצמוח בתורה ולהשיג יבול רוחני גדול.

שיכירו צעירי צאן קדשים את שמותיהם של צדיקי הדורות, את פועליהם הכבירים והקדושים. תקראו ילדים יקרים, תקראו סיפורי צדיקים מכלל צדיקי הדורות, מכל העדות והחוגים, תקראו את סיפוריהם של הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו ותלמידיהם הקדושים.

על-ידי ריבוי קריאת סיפורי צדיקים - זוכים לגדול כיהודים כשרים הספוגים ברוח חסידות ויראת-שמים.

ברך אברככם, ילדים יקרים, שהורכים יזכו לגדלכם לתורה, לחופה ולמעשים-טובים, מתוך אריכות ימים ושנים טובות, אמן ואמן*.

א לאחר ימי החנוכה התקיימה שמחת 'הכנסת ספר תורה' לכבוד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בעזו וצהלה. ולקראת השמחה הגדולה הודיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את ילדי החמד בסיום דברות הקודש אל מול פני המנורה, וכה אמר: "אנו הולכים לשמוח יחדיו ב'הכנסת ספר תורה' ואתם, ילדי החמד, מתכוונים למעמד הגדול על ידי ריבוי בלימוד התורה. אולם תדעו נא, ילדים יקרים שבעת השמחה הגדולה ופיעו אף ילדים כאלה שלא זכו עדיין לשמור תורה ומצוות (מתקבים), הילדים הללו יביטו עליכם לראות איך היא התנהגותם של ילדים שומרי תורה ומצוות. לכן ראו נא להתנהג כהוגן מתוך מידות טובות, לא לרחוף את הזולת, לא לצעוק, לא להתנהל מתוך קוצר רוח אלא להתנהל ברוגע ושלווה. תצעדו מענדת ובסדר בתוך שורות אוהזי אבוקות האור לכבודה של תורה ובע"ה תזכו לעשות קידוש ה' גדול".

הגבורות... שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה: לכאורה היה די להסתפק בהודאה זו שאנו מודים לבורא בקצרה על הניסים הגדולים, על התשועות ועל המלחמות. מדוע אנו פותחים ומפרטים בפירוט רב את כל הניסים שהתרחשו באותם הימים - בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יוון הרשעה, וכן הלאה, פרטי הפרטים.

מכאן נוכל ללמוד יסוד עצום ומופלג -

סיפורי צדיקים קדושתם כה רבה, כקדושת שמונה-עשרה. אותה קדושה ממש. לכן בתוך ברכת 'מודים' המקודשת בה אף אינו אנו מפרטים בקשות אישיות ופרטיות, אנו נעצרים ומספרים באריכות את סיפורי החשמונאים הצדיקים. מספרים על צדיק גדול שחי בדורות עברו ושמו 'מתתיהו בן יוחנן כהן גדול', מספרים על בניו הקדושים, מספרים על המלחמה הגדולה אשר לחמו למען כבוד שמים, מתוך מסירות נפש.

כה קדושים הם סיפורי הצדיקים - כקדושת תפילת העמידה.

משכך מעורר אני כל-כך את ילדי החמד להתמיד ולהרבות בקריאת סיפורי צדיקים,

בכול רינה וחדוה. נשים אנו יחד עם כל קהל המוני אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר לאחל מעומקא דליבא ברכת 'סזל טוב' אל מול פני הקודש. עטרת תפארת ישראל אבינו רועינו ומאור חיינו, אשר בצילו הטהור אנו חוסים, ומימיו אנו שותים

כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון הקודש

לרגל שמחת הולדת הנין

בן להרה"צ ר' חיים קלוגהאפט שליט"א

חתן חדב"ן הרה"צ ר' יוסף מאיר רוקח שליט"א

ואנו תפילה שישפיע עלינו שמחה זו שפע ברכה וסייעתא דשמיא, ונזכה כי כ"ק מרן שליט"א יאציל עלינו מרוחה פי שנים. ויארץ ימים על ממלכתו בבריות גופא ונהורא מעליא, להדריכנו בנתיבות חיים, על מי מנוחות ינהלנו עדי ביאת גואלנו בב"א.

מברכים נאמנה אנ"ש די בכל אתר ואתר

נר חמישי לחנוכה, תש"פ

אור מופלא רום מעלה

האור הגנוז המתגלה בימי החנוכה

האורים באור המנורה שהמשיך לדלוק ולהאיר משך שמונה ימים ללא הרף, בדרך נס ופלא.

מכת חושך - בימי החנוכה

ומביא האורה ושמחה מדבריו של הרה"ק האמרי נועם מדזיקוב ז"ע (דרושים לחודש שבט, אות ב-ג) המחשב לפי המובא במדרש (שמות רבה ט, יב) שכל מכה ומכה שהביא הקב"ה על המצרים, היתה נמשכת משך חודש ימים מתחילתה ועד סופה. שלוש שבועות בהם היה משה מתרה בפרעה שיאות לשלח את העם מבית עבדים ולאחר שהיה פרעה עומד במריו בקשיות לב שבוע ועוד שבוע ועוד שבוע, היתה המכה באה על המצרים למושך שבוע תמים. כך נמשכה כל מכה ומכה - ירח ימים.

עשר המכות החלו בחודש ניסן. הרי לנו שמכת חושך באה על המצרים בחודש כסלו. בחודש ניסן לקו בדם, באייר לקו בצפרדעים, בסיוון לקו בכינים, בתמוז - בערוב, באב - בדבר, באלול - בשחין, בתשרי לקו בברד, בחשוון בארבה ואילו בכסלו לקו בחושך - כאשר עם מכת בכורות, הקשה מכולן, המתין הקב"ה עד עת גאולה בחודש ניסן בו היכה כל בכור בארץ מצרים. ואם נחשב לפי הדברים האמורים שכל מכה חולקה

היה אור במושבותם

בעת שסבלו המצרים הרשעים ממכת חושך, נאמר (שמות י, כג) **ולכל בני ישראל היה אור במושבותם**. ובמדרש (שמות רבה יד, ג) הסמיכו לכך את הכתוב 'הדא הוא דכתיב: נר לרגלי דבריך'. ולכאורה מה שייכות יש אהרדי בין שני מקראי הקודש הללו.

תחילה נציב דברים אשר כתב הרה"ק מבארניב ז"ע (בספרו אור ושמחה, חנוכה, פרק ח) המזכיר את דברי מרנא האר"י הקדוש ז"ע (ליקוטי תורה, תצא) המבאר שגאולת מצרים היתה ההכנה והבסיס לכל הגאולות שנגאלו ישראל מצרותיהם במהלך כל הדורות. שומה אפוא לברר היכן רמוזה גאולת החנוכה, גאולת ופדות אבותינו מיד היוונים אשר נקבצו עליהם בימי חשמונים, באותה גאולה שהיא מקור כל הגאולות - גאולת מצרים.

שמה נס חנוכה מרומז במכת חושך בה היכה הקב"ה את המצרים וייסרם בדרך לגאול את בניו מן השעבוד. במקרא זה בו פתחתנו נאמר **ש"כ"ל בני ישראל 'היה' אור במושבותם**. משמעות תיבת 'היה' היא שהאור התהווה אצלם היא ההכנה לאור הגנוז שהתהווה לבני ישראל בעת נס החנוכה כאשר האיר הקב"ה להם בחג

אור המלווה את בני ישראל בגלותם המרה הדומה לחושך, בימים ההם, בזמן הזה.

גִּלְדֵי אֹרֶךְ הַגִּנּוּז

נמשיך להעמיק עוד טפח וטפחיים כעומק מחרישת הדעת. הלא הגדולה הרבה והחידוש בכך שלבני ישראל האיר לא היה בכך שהאיר להם אור יום, אלא בכך שבאותם ימי חושך האיר לבני ישראל אור הגנוז, אותו אור קדמון וקדוש אשר גנוז הקב"ה בששת ימי בראשית הוא האור אשר האיר לבני ישראל במצרים, בשעה שהמצרים התהלכו בחושך כסומים. אור קדוש זה הוא זה שהיווה נגף למצרים וגזר עליהם את מיתת הבכורות. כדברים הללו מגלה הרה"ק ה'באר מים חיים' זי"ע (בפרשת בא, אות א) שאותו אור שהאיר לבני ישראל במושבותם היה האור הגנוז, הנעלם והקדוש.

האור הקדוש הזה, האור הגנוז לצדיקים, הוא המאיר לנו בימים האלה - ימי החנוכה הקדושים. משכך נפסקה ההלכה שהנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם, כי אם לראותם בלבד - מה שלא מצאנו באור נרות השבת שייאסרו בשימוש לאורם ואדרבה כל מהותם הוא על מנת להשכין שלום בבית שיוכלו לראות לאורם ולא להיכשל בעצים ובאבנים. לא כן נרות החנוכה. סיבת הדבר טמונה באותו אור גנוז וקדוש, טמיר ונעלם, המאיר ושופע מנרות החנוכה הקדושים, ומחמת רום שגב קדושתם, אסורים אנו להשתמש בהם - וכפי שביאר הרה"ק ה'בני יששכר' מדינוב זי"ע (במאמריו לחנוכה, מאמר א, אות 1) כשהוא מבאר בתוקף ועוז שבנרות החנוכה מאיר אור

לשלושה שבועות של התראה ושבוע שלם בו הופיעה המכה והכתה, נמצאנו למדים שמושה החל להתרות בתחילת חודש כסלו ואילו בערב חנוכה, ביום כ"ד בכסלו, ירד החושך על המצרים, וימש חושך.

בדומה לכך כותב הי"ך על-התורה' (על מקרא הלל בני ישראל) שמכת חושך הכתה במצרים בחודש כסלו, ומציין עוד שבועוד כל המכות היו מתחילות בשעות הלילה, לאחר שתמו שלושת שבועות ההתראה והגיע לילה הראשון של שבוע רביעי, הרי מכת חושך לא יכולה היתה להתחיל בלילה, שכן בלילה לא ניכר שהחושך המכסה ארץ בא כמכה מן השמים, על כן הקדימה מכת חושך את זמנה והחושך כבר האפיל על המצרים בערב חנוכה בעוד יום. המצרים שרו בחושך מוחלט ובאפילה רבה בעוד ש**לכך בני ישראל, היה אור במושבותם** והאיר להם האור המופלג בערב חנוכה, ביום כ"ד בכסלו, על מנת להכין בהכנה דרבה את האור הגדול אשר עתיד להאיר לבני ישראל בדורות עולם באלה הימים - ימי החנוכה מלאי האורה.

נפלאות נוכל לראות מדברי התורה כאשר נחשב את מניין תיבות הכתוב ו**לכך בני ישראל היה אור במושבתם** העולות יחדיו לסך **אלף תש"ו** המכוון כמניין תיבות ההודיה של 'ועל הניסים' דחנוכה: **בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו**, שאף הן עולות כמספר הזה, להורות שמתתיהו ובניו החשמונאים המשיכו את אותו אור שהתגלה בעת מכת חושך כאשר המצרים היו שרויים בעלטה כבדה, וימש חושך, ואילו לכל בני ישראל היה אור במושבותם. ובעבודת קדשם הם המשיכו

דרכי התשובה, 'הנחה' ו'הדלקה'

אזכירה אמרים בקצרה אשר אמרתי לפני בחורי חמד ביישיבתנו הקדושה ויכולים המה להיות לתועלת על כן אשוב ואזכירם.

ידועה היא המחלוקת שנחלקו חכמי התלמוד אי הנחה עושה מצווה או הדלקה עושה מצווה. אם בהנחת המנורה במקום הכשר, יוצאים ידי חובת מצוות הדלקת הנרות או שמא דווקא בעת ההדלקה מקיימים את מצוותה.

במחלוקת זו נוכל לראות רמז לדרכי התשובה. כי הנה שתי דרכים מוליכות את האדם לתשובה שלימה. הדרך הראשונה היא דרך ההנחה, על ידי שאדם מונח מטה, גאוות אדם תשפילנו ומן השמים מביאים עליו ייסורים שיהא מונח בהנחה ובאנחה וכך יתמרקו עוונותיו והוא יזכה לשוב בתשובה שלימה. אולם לא בדרך זו נקטו חסידים ואנשי מעשה, ואפילו על יום הכיפורים, יום מחילת וסליחת העוון, כתב האר"י הקדוש זי"ע שאל לו לאדם להרבות ולהתעסק יתר על המידה בפשפוש בחשבון עוונותיו. חסידים נקטו בדרך הנוספת מדרכי התשובה, אצל חסידים עיקר מחילת העוון הוא בישמחת תורה על ידי ששמחים עם התורה הקדושה, על-ידי שמחה וצהלה עוזבים הכל ודברים בבורא. זוהי בחינת 'הדלקה עושה מצווה' - על ידי הדלקה והעלאת אור התורה והקדושה, שבים בתשובה שלימה. ובימים אלה הזמן הוא להתעורר ביתרון האור ולשוב בתשובה על-ידי התורה הקדושה ועל ידי האור המופלא הגנוז בה ומתגלה בימים אלה.

הגנוז, האור בו פעל הקב"ה ישועה לבניו, בני ישראל, בימי החשמונאים כשעמדה מלכות יוון הרשעה עליהם להשכיחם חוקי תורה.

הנה אותו האור הגנוז העליון הלא הוא נשפע ובא מהמקור הגבוה והנשגב ביותר, הלא המה שלוש הספירות העליונות **כתר, חכמה, בינה**. וכאשר נחשב מספר שלוש ספירות עליונות הללו, נמצא סך **תש"ם**, במכוון ובמדויק למספר תיבות הכתוב **נר לרגלי דבריך** העולות עם הכולל לסך זה של **תש"ם**. כעת נבין מדוע כאשר התורה הקדושה מספרת על האור הגנוז שנגלה ליהודים במצרים כהכנה לאור החנוכה, ואמרת **שלב נר בני ישראל, היה אור במושבותם**, סומכים חכמי המדרש את הכתוב **נר לרגלי דבריך** שכן מקרא זה רומז על הספירות הנשגבות והעליונות **כתר, חכמה ובינה** אשר מספרם שווה ומספירות נשגבות הללו האיר בימי מצרים, האיר בימי חשמונאים ומאיר אף בזמן הזה, האור הגדול והקדוש, האור הגנוז לצדיקים לעתיד לבוא.

מאורי הדורות גילו לנו שאותו אור מופלא רום מעלה, האור אשר האיר בתחילת הבריאה ומשראה הקב"ה שאין העולם יכול להתקיים עמו, עמד וגנוז, נגנו בתורה הקדושה. ומקור הדברים במדרש הוא נטוע. אשר על כן, באלה ימי האורה, ימי החנוכה, בהם מאיר אותו אור הגנוז בתורה, מן הנכון להתחזק ולהרבות בלימוד התורה בהתמדה מרובה.

אנו מניחים ומפילים עצמנו ביגון עד שאנו יושבים בתשעה באב על הארץ. על כן עלינו לחזור ולקיים 'הדלקה עושה מצווה' על ידי תשובה מתוך אורה בחודש תשרי, כאשר גיל ורעדה משמשים בערבוביה.

יעזור השי"ת שנזכה להיות מוסיפים והולכים להתעלות מעלה-מעלה מתוך שמחה ואורה ונעבוד את הבורא מתוך 'הדלקה העושה מצווה' ונתברך בכל מילי דמיטב. עדי נזכה לקדם פני משיח צדקנו, באלה הגופים, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא.

וביתר שאת, המהרש"א גילה ורמז (החדוש-אגדות, בכורות ח) ששלושת שבועות בין המצרים, מכוונים אל שלושת שבועות המועדים בירח האיתנים, מראש-השנה ועד לאחר שמחת-תורה. ולכאורה, אם בחודש תמוז אנו פותחים בתשובה - ז'מני תשובה מ'משמשין ו'באין - ובשלושת שבועות בין המצרים אנו שבים בתשובה שלימה, מדוע עלינו לחזור ולשוב בתשובה בחודש תשרי. ההסבר הוא, שאמנם כן בחודש-אב אנו שבים בתשובה, אולם זו היא תשובה מיראה, תשובה בבחינת 'הנחה', כאשר

נר ו' דחנוכה תש"פ

בני, חיי, מזוני

שערי השפעות נפתחים בימי החנוכה

הבורא ממחשכים, לקבץ את כל נדחי עמו ישראל ולאסוף בניו מכל קצווי תבל.

נעורר ליבנו בהבנה העילאית שאף מי שלא זכה לשוב בתשובה שלימה בימי הרחמים והרצון, עדיין לא ננעלה בפניו הדלת שכן ביום נשגב זה, יום 'זאת חנוכה', אפשר עדיין להיכנס אל פתחי התשובה ולשוב אל הבורא יתברך שמו.

הרה"ק ה'שפת אמת' מגור זי"ע מעורר בקדשו - וכבר הזכרנו דבריו בעידן רעווא דרעוויין - שאף מי שבימי הסליחות, בראש-השנה וביום-הכיפורים עדיין לא שב בתשובה, עדיין יכול הוא לשוב בתשובה שלימה בחג השמנים ויקבלו את תשובתו.

קדושת יום 'זאת חנוכה'

בליל המחרת אנו נכנסים אל היום הגדול והקדוש **זאת חנוכה**. יום קדוש הכולל בתוכו את קדושת הימים הנוראים. הן בימים הנוראים אנו פועלים בצום, קו"ל, ממוזן ושלושתם עולים יחדיו כמניין זא"ת עם הכולל. לרמז על **זאת חנוכה** שהוא קודש קודשים. ואם נחשב תיבות **זאת חנוכת המזבח** - התיבות המלמדות על מהות היום הגדול והנשגב, נמצא במכוון כמניין מקבץ נדחי עמו ישראל, כי יום זה מסוגל לבקש בו ולהפציר בו על הגאולה שתבוא במהרה, שכבר יפציע במהרה

ומביט בהם, זוכה להמשיך עליו רפואה מן השמים ולפתוח בעבורו שערי ישועה שלימה.

אשר על כן ימי החנוכה המה ימים המומשיכים אורה ושמחה לבתי בני ישראל, כי בעלות הישועה, תבוא השמחה ויגיע הששון. ופעמים שלקראת שלהי החנוכה מתעצב האדם בליבו על שימי החנוכה המאירים מסתלקים והולכים וכעת שבים ימי החורף הסגיריים. אולם לא כן, אלא ימי החנוכה מותירים אורה ושמחה וששון בבתי ישראל. זימרו כעת כבר ניגון של חמשה-עשר בשבט ומן הנכון שינגנו אף ניגון מניגוני חג הפורים - שהלא אורה ושמחה נשפעת כבר מעתה, מימי החנוכה הקדושים.

קשר בלתי יינתק מתקיים בין ימי החנוכה לימי הפורים, כאשר השמחה כבר נפתחת בימי האורה, ימי הדלקת המנורה. כאשר את שמחת ימי החנוכה ממשיכים הלאה לשבועות השובבי"ם הקדושים בהם שבים אל הבורא מתוך אהבה ואם זוכים לשוב כדבעי מגיעים אל ימי הפורים מתוך שמחה אמיתית. ופלא יעלה בידינו אם נחשב מניין שמו של מתתיהו בן יוחנן - על ידו נעשה נס החנוכה, כאשר נמצא ששמו עולה במכוון כמניין שתי הברכות להדליק נר חנוכה ועל מקרא מגילה - חושבנא דדין כחושבנא דדין. ללמדך שאורה ושמחה של ימי הפורים ומקרא מגילה, כבר מתנוצצת החל מימי החנוכה המאירים, ימי השפעה וישועה.

הוא רומז זאת בלשונו של רבי חנינא בן דוסא שאמר לבתו שהדליקה נרות שבת בחומץ ולא בשמן, בטעות גרידא: "מי שאמר לשמן וידלוק, הוא יאמר לחומץ וידלוק". ששון רומז לצדיקים הלא המה בבחינת ששון זית זך, ואילו חומץ רומז על הרשעים אשר מחמיצים דרכם להתייצב על דרך לא טוב. ומי שאמר לשמן וידלוק ונתן תקווה טובה לצדיקים לקבל תפילותיהם, הוא יאמר לחומץ וידלוק לקבל אף תפילת הרשעים ולפתוח שער לכל הדופקים בתשובה. וזאת אפשר לפעול על ידי הדלקת נרות החנוכה, בכוח האור והשמן, לפתוח שערי מעלה ולשוב אל אלוהינו כי ירבה לסלוח. ובמיוחד שערי שמים פתוחים ביום הקדוש זאת חנוכה, בו הקב"ה 'מקבץ נדחי עמו ישראל' להכניסם תחת כנפי הקדושה.

להשפיע אורה ושמחה וששון

כאשר ניגשים בדרכי התשובה אל הבורא באלה הימים, וכאשר ניצבים ועומדים אל מול פני הנרות לבקש מאת הבורא יתברך שיפעל עבורנו ישועה תמה, בבני, חיי ומזוני רוויחי. עלינו לגשת אליו יתברך מתוך הכנעה ושברון לב ולא מתוך גאות חלילה וחלילה. הקב"ה הוא הרופא לשבורי לב ומחשב למכאובי בני ישראל אשר רבים מכאוביהם וכל אחד את ישועתו הוא צריך ומבקש. וברפואה זו שהקב"ה רופא לשבורי לב, הוא מתגלה בימי החנוכה הקדושים. אם נחשב את מניין התיבות רופא לשבורי לב נמצא מכוון כמניין מתתיהו - כי מתתיהו הכהן הגדול, במסירת נפשו למען כבוד שמים, המשיך את כוח הרפואה השמימית אל נרות החנוכה, שכל המדליק את הנרות

פשטה בפניו של אותו איש צבא ששאל: "וכי ברצינות מתכוון הרבי בדבריו?" והקלוזינבורג'ער רב בשלו: "אכן כן. אולם תנאי אחד אקדים לכך. מוכן אני שכולנו נתייצב לשרת בצבא, אולם אתם, כולכם, מקטן ועד גדול, תצטרכו להיכנס ללמוד בישיבות הקדושות לאורך ימים ושנים. שכן אין אנו ואתם יכולים לדור במדור אחד. יחדיו כתף בכתף לא נשרת". הוסיף הלה ותמה: "ומי יגן על המדינה?" השיבו הרבי במאור פנים: "הלא אתה עתה באת לבקש שנשרת בעבודת הצבא, וכי אינך סומך עלינו שנדע ללחום כדבעי. השאר נא לי דאגה זו. אתם היכנסו ללמוד בישיבות הקדושות ואני אדאג לשלומה של המדינה... אולם יחד עמכם לא נשרת, אין אנו ואתם יכולים לדור בכפיפה אחת".

כך אף כוחו של מלך יון אשר חשקו היה שיככל הגויים בית ישראל, שיצאו בני ישראל מחוץ לאמות התורה והתפילה, לשקוע בתאוות ובהבלי העולם הזה.

מתתיהו פעל השפעת בני, חיי ומזוני

כדי להינצל מרצון וכוח מלך יון עלינו להרבות בתפילה בימי החנוכה הקדושים והמסוגלים, במיוחד ביום זאת הנוכה שסגולתו רבה היא. נישא כפינו ולבבנו אל השמים בתחינה, לזכות לבנים טובים ומאירים. שנוכה לבנים - והמה ילכו בדרכי טובים. לזכות בפרנסה טובה ובשפע רב טוב מן השמים. ועל כך אנו מתחננים בעת ההקפה השישית ביום הושענא-רבה ומצלאין: הושענא הון ממארה - הצל נא

'מלך יון' מול 'יוסף הצדיק'

דבר מופלא הבחנתי במוחי בשעה שהקיפו וסובבו את הבימה בשוועת ההושענות ביום הושענא-רבה. שתיבות מלך יון עולה לסך קנ"ו אשר הוא במדויק כשמו של יוסף הצדיק. כי זה לעומת זה עשה האלוקים, מחד עומד מלך יון בכוח טומאתו ומנסה להוציא את בני ישראל מד' אמות התורה והתפילה, כאשר הוא מתלבש בעוכרי הזמן הטוענים לעומת עבדי ה': "מה לכם להיוותר סגורים מסוגרים בבתי-הכנסת ובבתי-המדרש. צאו החוצה לראות את העולם. התחברו עמנו ואל תעבדו את הבורא בינכם לבין עצמכם בלבד - הלא אנשים אחים אנחנו". ומאיךד מאיר בנו אורו הקדוש של יוסף הצדיק, אור השמירה וההישמרות, אור ההתנורות מן העולם החיצון והבליו.

על אחד מאותם עוכרים שחפץ להוציא בחורי ישראל מהישיבות הקדושות אספר את אשר בזיכרוני משנות לימודי בישיבתו של כ"ק האדמו"ר הישפע חיים מצאנז זי"ע בקרית-צאנז שבנתניה. באחד הימים הופיע בשערי הישיבה רשע אחד, שתום עין, שהיה ממונה מטעם הממשלה על הצבא. הוא נכנס לבקר אצל הרבי, בשאלו: "מדוע אין הבחורים מתייצבים לשרת בעבודת הצבא?" השיבו הרבי: "אכן, אמת וצדק בשאלתך". תמה אותו עוכר ושאל: "האם יצווה הרבי על בחורי הישיבה להתייצב לעבודת הצבא?" והרבי השיבו: "אכן כן. מוכן אני לצוות להורות לכל בחורי הישיבה דפה ולכלל בחורי הישיבות הקדושות בכל מקום שהם, שיתייצבו לעבודת הצבא, לשרת בחיל המלחמה". תמיהה גדולה יותר

תיבת **שמו** - הרומז לשמו של מלך מלכי המלכים לפנינו עמד מתתיהו בתחינה עבור בני ישראל בכל הדורות, נמצא סך **אלף שפ"ג** העולה ממש כמניין שלוש הבקשות המופלאות - **הון ממארה** (שמ"ו), **ואוכל ממהומה** (קצ"ט), **זית מנשל** (תתל"ו). כי את שלוש אלה פעל מתתיהו בן יוחנן כה גדול חשמונאי, והמשיך את סגולתם לתוך נרות החנוכה הקדושים, שעל-ידי הללקת הנרות יוכלו בני ישראל לפעול את כל אלה, לפתוח שערי השפעות טובות ולהיות מושפעים בכל מילי דמיטב - בבנים עוסקים בתורה, חיי אריכי ומוזני רוויחי.

יעזור השי"ת, ישפיע וישוע, שנתברך בכל מילי דמיטב. כבר עוררנו ביום השני דראש-השנה על הדין הקשה שירד עלינו בתחילת שנה זו וכפי שכבר עתה תחזינה עינינו. הלא הצרות המרות אשר ידע עם ישראל בימים המועטים, מראש-השנה ועד עתה, מספיקות למשך עשרים שנה והנה התקבצו ובאו עלינו, מר לנו מאד, אבינו שבשמים. בקשתנו אל הבורא יתברך שיותר לא יישמע עוד ושבר בבתי בני ישראל, לא בבתי היהודים החרדים לדברו לשמוע בקול דברו, אף לא בבתי בני ישראל התועים. צרות ודינים יתקיימו רק אצל אומות העולם ויהיו כל הערלים ככפרה עבור כלל ישראל, חילופם תהא הישועה והגאולה של כל ישראל מהצרות המרות. יעזור השי"ת ויוציאנו מן הגלות המרה והחשוכה בה אנו שורים, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ונזכה במהרה לקדם פני משיח צדקנו, באלה הגופים, במהרה, אמן.

הקב"ה שתשרה ברכה בפרנסה ולא ההיפך חלילה, השפע נא הקב"ה 'מוזני ופרנסתא טבתא. **הושענא אוכל ממהומה** - הלא האוכל רומז על 'חיי', על כלל צרכי חיי האדם, כפי שמתירים חכמי ישראל לבשל ביום-טוב 'אוכל נפש', כי האוכל הוא חיות האדם. וזאת אנו מבקשים על החיים. ואנו משלשלים בבקשת **הושענא זית מנשל** - ה'זיתים' הלא המה הבנים, בניך כשתילי זיתים סביב לשולחןך, ואנו מתחננים שלא יהא חלילה וחלילה 'נשל' בזיתים אלא יישארו מחוברים אל ה' ותורתו בחיבור אמת.

הלא כאשר יהודי מבקש 'בני, חיי ומוזני' הוא לא מבקש על עצמו אלא מבקש שיוכל להיות יהודי כשר ההולך בדרכי התורה והבורא. וכי מבקש היהודי בנים כדי שישרתוהו, הלא כל תחינתו הוא שיזכה לגדל בנים ובני בנים העוסקים בתורה ובמצוות. וכי פרנסה ברווח הוא צריך עבור עצמו, כדי שיהא חשבון הנק תופח על מנת להתפוח. הלא הוא חפץ בממון כדי שיוכל לקיים את מצוות התורה בשלימות, לגמול חסד ולעשות צדקה, להאכיל את בני ביתו ולקנות אתרוג נאה ומהודר, לא אתרוג של עשרים שקלים אלא אתרוג מהודר שבמהודרים, אלפיים דולרים שוויו, אשר גידולי נאה ופיטמו זקור, נקי הוא והדור הוא. הוא צריך מעות כדי שיוכל בעת עלייתו לתורה לנדב סכומים הגונים ב'מי שבירך' לטובת בית-המדרש, וכן הלאה.

את כל אלה עמד מתתיהו **כהן גדול** והתחנן לפני הבורא יתברך שמו, למען השפע השפעות נשגבות לבני ישראל. ואם נחשב את שמו, **מתתיהו בן יוחנן** יחד עם

גליון השבוע נדבת

ידידינו הנכבד הרה"ח ר' דוד מזרחי הי"ו וויליאמסבורג

לרגל הולדת נכדתו

בת לחתנו הרה"ח ר' יצחק דניאל הכהן גברא הי"ו

יה"ד מלפני אבינו שבשמיים שיזכה לראות רוב טוב ונחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ר

ברכות מזל טוב לאנשי שלומינו כ"א בשמו הטוב יבורך

הרה"ח ר' חיים ניימאן הי"ו ירושלים

לרגל אירוסי בתו עב"ג בשטומ"צ

ידידינו הנכבד הרה"ח ר' מאיר גריסגאטט הי"ו וויען

לרגל אירוסי בנו הבה"ח צבי ני"ו עב"ג בשטומ"צ

הרה"ח ר' משה יוסף רוזנר הי"ו בני ברק

ובנו הרה"ח ר' יואל רוזנר הי"ו בני ברק

לרגל הולדת הנכד בתו בשטומ"צ

זמני הדלקת נרות הנוכה

אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בארא פארק: יום ה' וישב ויום א' מקץ

בבית מדרשינו בשעה 6:00

קרית ישמחה משה: יום ג' ד' ה' מקץ

בשעה 8:15